Dz.Urz.UE.L 2019 Nr 186, str. 1

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/1148 Z DNIA 20 CZERWCA 2019 R. W SPRAWIE WPROWADZANIA DO OBROTU I STOSOWANIA PREKURSORÓW MATERIAŁÓW WYBUCHOWYCH, ZMIENIAJĄCE ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 1907/2006 I UCHYLAJĄCE ROZPORZĄDZENIE (UE) NR 98/2013

z dnia 20 czerwca 2019 r. (Dz.Urz.UE.L Nr 186, str. 1)

(zm. Dz.Urz.UE.L 2019 Nr 231, str. 30,)

Preambuła

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej, po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego [1)], stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą [2)],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 98/2013 [3)] ustanowiono zharmonizowane przepisy dotyczące udostępniania, wprowadzania, posiadania i używania substancji lub mieszanin, które mogą być użyte do nielegalnego wytwarzania materiałów wybuchowych, w celu ograniczenia ich dostępności dla ogółu społeczeństwa, oraz przepisy zapewniające odpowiednie zgłaszanie podejrzanych transakcji w ramach całego łańcucha dostaw.

(2) Rozporządzenie (UE) nr 98/2013 przyczyniło się wprawdzie do zmniejszenia zagrożenia stwarzanego przez prekursory materiałów wybuchowych w Unii, należy jednak zaostrzyć system kontroli prekursorów, które mogą być stosowane do wytwarzania domowym sposobem materiałów wybuchowych. Zważywszy na liczbę niezbędnych zmian, należy w celu zapewnienia jasności zastąpić rozporządzenie (UE) nr 98/2013.

(3) Rozporządzenie (UE) nr 98/2013 ograniczyło dostęp do prekursorów materiałów wybuchowych i ich stosowanie przez przeciętnych użytkowników. Niezależnie od tego ograniczenia państwa członkowskie miały jednak możliwość podjęcia decyzji o przyznaniu przeciętnym użytkownikom dostępu do tych substancji poprzez system pozwoleń i rejestracji. Ograniczenia i kontrole prekursorów materiałów wybuchowych w państwach członkowskich były w związku z tym różne i mogły stwarzać bariery w handlu wewnątrz Unii, utrudniając tym samym funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Ponadto obowiązujące ograniczenia i kontrole nie zapewniły wystarczającego poziomu bezpieczeństwa publicznego, ponieważ nie uniemożliwiały one w wystarczającym stopniu przestępcom nabywania prekursorów materiałów wybuchowych. Zagrożenie stwarzane przez materiały wybuchowe wytwarzane domowym sposobem jest w dalszym ciągu wysokie i stale się zmienia.

(4) Należy zatem jeszcze bardziej zaostrzyć i zharmonizować system zapobiegania nielegalnemu wytwarzaniu materiałów wybuchowych w związku ze zmieniającymi się zagrożeniami dla bezpieczeństwa publicznego spowodowanymi terroryzmem i innymi poważnymi działaniami przestępczymi. Takie zaostrzenie i harmonizacja powinny również zapewnić swobodny przepływ prekursorów materiałów wybuchowych na rynku wewnętrznym oraz promować konkurencję pomiędzy podmiotami gospodarczymi i zachęcać je do innowacji, np. poprzez stworzenie warunków dla opracowywania bezpieczniejszych substancji chemicznych zastępujących prekursory materiałów wybuchowych.

[1)] Dz.U. C 367 z 10.10.2018, s. 35.

[2)] Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 16 kwietnia 2019 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 14 czerwca 2019 r.

[3)] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 98/2013 z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie wprowadzania do obrotu i używania prekursorów materiałów wybuchowych (Dz.U. L 39 z 9.2.2013, s. 1).

(5) Do kryteriów określania tego, które środki powinny mieć zastosowanie do których prekursorów materiałów wybuchowych, należą poziom zagrożenia związanego z danym prekursorem materiałów wybuchowych, wielkość obrotu danym prekursorem materiałów wybuchowych oraz możliwość określenia poziomu stężenia, poniżej którego prekursor materiałów wybuchowych mógłby być nadal stosowany do zgodnych z prawem celów, dla których jest udostępniany, czyniąc znacznie mniej prawdopodobnym stosowanie tego prekursora do nielegalnego wytwarzania materiałów wybuchowych.
(6) Nie powinno być dopuszczalne nabywanie, wprowadzanie, posiadanie ani stosowanie przez przeciętnych użytkowników niektórych prekursorów materiałów wybuchowych w stężeniach przekraczających określone wartości graniczne wyrażone jako wartość procentowa masy [m/m]. Powinno być jednak dopuszczalne nabywanie, wprowadzanie, posiadanie lub stosowanie przez przeciętnych użytkowników niektórych prekursorów materiałów wybuchowych w stężeniach przekraczających te wartości graniczne, do celów zgodnych z prawem, o ile posiadają oni stosowne pozwolenie. W przypadku gdy wnioskodawca jest osobą prawną, właściwy organ państwa członkowskiego powinien uwzględnić informacje na temat tej osoby prawnej oraz każdej innej osoby, działającej indywidualnie albo jako część organu danej osoby prawnej i zajmującej ważną pozycję w strukturze tej osoby prawnej, w oparciu o prawo do reprezentowania tej osoby prawnej, upoważnienie do podejmowania decyzji w imieniu tej osoby prawnej lub upoważnienie do sprawowania kontroli w ramach tej osoby prawnej.
(7) W przypadku niektórych prekursorów materiałów wybuchowych podlegających ograniczeniom w stężeniach przekraczających określone w niniejszym rozporządzeniu wartości graniczne nie istnieje zgodne z prawem stosowanie przez przeciętnych użytkowników. W związku z tym należy zaprzestać wydawania pozwoleń na chloran potasu, nadchloran potasu, chloran sodu i nadchloran sodu. Wydawanie pozwoleń powinno być dopuszczalne tylko w przypadku ograniczonej liczby prekursorów materiałów wybuchowych podlegających ograniczeniom, w przypadku których istnieje zgodne z prawem stosowanie przez przeciętnych użytkowników. Takie pozwolenia powinny być ograniczone do stężeń nieprzekraczających górnej wartości granicznej przewidzianej w niniejszym rozporządzeniu. Powyżej tej górnej wartości granicznej ryzyko związane z nielegalnym wytwarzaniem materiałów wybuchowych przeważa nad pomijalnym zgodnym z prawem stosowaniem tych prekursorów materiałów wybuchowych przez przeciętnych użytkowników, zważywszy na fakt, że to samo działanie można uzyskać, korzystając z substancji zastępczych lub niższych stężeń. W niniejszym rozporządzeniu należy również określić, jakie okoliczności powinny być co najmniej brane pod uwagę przez właściwe organy przy rozpatrywaniu wniosku o wydanie pozwolenia. Wraz ze wzorem pozwolenia określonym w załączniku III powinno to ułatwić uznawanie pozwoleń wydanych przez inne państwa członkowskie.
(8) Wzajemne uznawanie pozwoleń wydanych przez inne państwa członkowskie powinno być możliwe na zasadzie dwustronnej lub wielostronnej w celu osiągnięcia celów jednolitego rynku.
(9) W celu stosowania ograniczeń i kontroli przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu podmioty gospodarcze sprzedające produkty użytkownikom zawodowym lub przeciętnym użytkownikom, którzy posiadają pozwolenie, powinny móc opierać się na informacjach udostępnionych na wcześniejszym etapie łańcucha dostaw. Każdy podmiot gospodarczy w łańcuchu dostaw powinien zatem informować odbiorcę prekursorów materiałów wybuchowych podlegających regulacji, że udostępnianie, wprowadzanie, posiadanie lub stosowanie tych prekursorów materiałów wybuchowych przez przeciętnych użytkowników podlega niniejszemu rozporządzeniu, na przykład poprzez dołączenie odpowiedniej etykiety do opakowania lub sprawdzenie, czy odpowiednia etykieta została dołączona do opakowania, lub poprzez zawarcie tej informacji w karcie charakterystyki sporządzonej zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady [4)].
(10) Różnica między podmiotem gospodarczym a użytkownikiem zawodowym polega na tym, że podmioty gospodarcze udostępniają innej osobie prekursor materiałów wybuchowych, natomiast użytkownicy zawodowi nabywają lub wprowadzają prekursor materiałów wybuchowych jedynie na swój własny użytek. Podmioty gospodarcze sprzedające produkty użytkownikom zawodowym, innym podmiotom gospodarczym lub przeciętnym użytkownikom, którzy posiadają pozwolenie, powinny upewnić się, czy ich pracownicy zajmujący się sprzedażą prekursorów materiałów wybuchowych wiedzą, które z udostępnianych przez nich produktów zawierają prekursory materiałów wybuchowych, czemu służyć może na przykład uwzględnianie informacji, że dany produkt zawiera prekursor materiałów wybuchowych, w kodzie kreskowym produktu.
(11) Rozróżnienie między użytkownikami zawodowymi, w przypadku których powinno być możliwe udostępnianie prekursorów materiałów wybuchowych podlegających ograniczeniom, a przeciętnymi użytkownikami, w przypad-

[4)] Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

ku których nie powinno być możliwe ich udostępnianie, zależy od tego, czy dana osoba zamierza stosować dany prekursor materiałów wybuchowych do celów związanych z działalnością handlową, gospodarczą lub zawodową tej osoby, w tym działalnością leśną, sadowniczą i rolniczą, prowadzoną w pełnym lub niepełnym wymiarze czasu i niekoniecznie w zależności od wielkości gruntów, na których ta działalność jest prowadzona. Podmioty gospodarcze nie powinny zatem udostępniać prekursorów materiałów wybuchowych podlegających ograniczeniom osobom fizycznym lub prawnym prowadzącym działalność zawodową w dziedzinach, w których określone prekursory materiałów wybuchowych podlegających ograniczeniom nie są zwykle stosowane do celów zawodowych, ani osobom fizycznym lub prawnym prowadzącym działalność niezwiązaną z żadnymi celami zawodowymi.

(12) Pracownicy podmiotów gospodarczych, którzy zajmują się udostępnianiem prekursorów materiałów wybuchowych, powinni podlegać tym samym przepisom niniejszego rozporządzenia, które mają zastosowanie do przeciętnych użytkowników, jeżeli stosują oni prekursory materiałów wybuchowych prywatnie.

(13) Podmioty gospodarcze powinny przechowywać dane dotyczące transakcji, aby w znacznym stopniu pomagać organom w zapobieganiu poważnym przestępstwom popełnianym za pomocą materiałów wybuchowych wytwarzanych domowym sposobem, ich wykrywaniu, prowadzeniu postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ściganiu, a także w sprawdzaniu zgodności z niniejszym rozporządzeniem. Z tych względów zasadnicze znaczenie ma identyfikacja wszystkich podmiotów w łańcuchu dostaw oraz wszystkich nabywców, bez względu na to, czy są nimi przeciętni użytkownicy, użytkownicy zawodowi czy podmioty gospodarcze. Jako że do nielegalnego wytwarzania i stosowania materiałów wybuchowych wytwarzanych domowym sposobem może dojść dopiero po upływie znacznego czasu po sprzedaży prekursora materiałów wybuchowych, dane dotyczące transakcji powinny być przechowywane tak długo jak jest to niezbędne, proporcjonalne i odpowiednie, aby ułatwiać prowadzenie postępowań przygotowawczych, uwzględniając średnią częstotliwość inspekcji.

(14) Niniejsze rozporządzenie powinno się stosować również do podmiotów gospodarczych prowadzących działalność w internecie, w tym do tych, które prowadzą działalność na internetowych platformach handlu elektronicznego. Podmioty gospodarcze prowadzące działalność w internecie powinny zatem również przeszkolić swoich pracowników i powinny również dysponować odpowiednimi procedurami wykrywania podejrzanych transakcji. Ponadto powinny one udostępniać prekursory materiałów wybuchowych podlegające ograniczeniom przeciętnym użytkownikom tylko w tych państwach członkowskich, które utrzymują lub ustanawiają system pozwoleń zgodny z niniejszym rozporządzeniem, i dopiero po sprawdzeniu, czy dany przeciętny użytkownik posiada ważne pozwolenie. Po sprawdzeniu tożsamości potencjalnego nabywcy, na przykład poprzez mechanizmy przewidziane w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 [5)], podmiot gospodarczy powinien sprawdzić, czy wydane pozwolenie obejmuje zamierzaną transakcję, na przykład poprzez sprawdzenie pozwolenia w momencie dostawy prekursora materiałów wybuchowych lub, za zgodą potencjalnego nabywcy, poprzez kontakt z właściwym organem państwa członkowskiego, które wydało pozwolenie. Podmioty gospodarcze prowadzące działalność w internecie powinny również, podobnie jak te prowadzące działalność poza internetem, domagać się od użytkowników zawodowych deklaracji na temat stosowania końcowego.

(15) Internetowe platformy handlu elektronicznego działają jedynie jako pośrednicy między podmiotami gospodarczymi z jednej strony a przeciętnymi użytkownikami, użytkownikami zawodowymi lub innymi podmiotami gospodarczymi, z drugiej strony. Dlatego też internetowe platformy handlu elektronicznego nie powinny wchodzić w zakres definicji podmiotu gospodarczego i nie należy od nich wymagać przeszkolenia pracowników zajmujących się sprzedażą prekursorów materiałów wybuchowych podlegających ograniczeniom w zakresie obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia ani sprawdzania tożsamości oraz, w stosownych przypadkach, pozwolenia potencjalnych nabywców, ani domagania się informacji od potencjalnych nabywców. Biorąc jednak pod uwagę centralną rolę, jaką internetowe platformy handlu elektronicznego odgrywają w transakcjach w internecie, w tym w odniesieniu do sprzedaży prekursorów materiałów wybuchowych podlegających regulacji, powinny one informować, w jasny i skuteczny sposób, swoich użytkowników, którzy za pośrednictwem ich usług zamierzają udostępniać prekursory materiałów wybuchowych podlegające regulacji, o obowiązkach wynikających z niniejszego rozporządzenia. Ponadto internetowe platformy handlu elektronicznego powinny wprowadzić środki pomagające zapewnić, aby ich użytkownicy wykonywali swoje własne obowiązki dotyczące sprawdzania, na przykład zapewniając narzędzia ułatwiające sprawdzanie pozwoleń. Biorąc pod uwagę rosnące znaczenie internetowych platform handlu elektronicznego dla wszelkiego rodzaju podaży i znaczenie tego kanału nabycia, w tym dla celów terrorystycznych, internetowe platformy handlu elektronicznego powinny podlegać tym samym obowiązkom w zakresie wykrywania i zgłaszania

[5)] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 73).

jak podmioty gospodarcze, przy czym procedury wykrywania podejrzanych transakcji powinny być odpowiednio dostosowane do specyficznego środowiska internetowego.
(16) Obowiązki nałożone na internetowe platformy handlu elektronicznego na podstawie niniejszego rozporządzenia nie powinny być równoznaczne z ogólnym obowiązkiem monitorowania. Niniejsze rozporządzenie powinno określać wyłącznie szczególne obowiązki internetowych platform handlu elektronicznego dotyczące wykrywania i zgłaszania podejrzanych transakcji, do których dochodzi na ich stronach lub z wykorzystaniem ich usług informatycznych. Internetowe platformy handlu elektronicznego nie powinny być odpowiedzialne, na podstawie niniejszego rozporządzenia, za transakcje, które nie zostały wykryte, pomimo że internetowe platformy handlu elektronicznego ustanowił odpowiednie, rozsądne i proporcjonalne procedury służące wykrywaniu takich podejrzanych transakcji.
(17) Niniejsze rozporządzenie zobowiązuje podmioty gospodarcze do zgłaszania podejrzanych transakcji, bez względu na to, czy potencjalny nabywca jest przeciętnym użytkownikiem, użytkownikiem zawodowym czy podmiotem gospodarczym. Obowiązki dotyczące prekursorów materiałów wybuchowych podlegających regulacji, w tym obowiązek zgłaszania podejrzanych transakcji, powinny mieć zastosowanie w przypadku wszystkich substancji wymienionych w załącznikach I i II, bez względu na ich stężenie. Niemniej jednak produkty, które zawierają prekursory materiałów wybuchowych w zaledwie niewielkim stopniu i w tak złożonych mieszaninach, że ekstrakcja prekursora materiału wybuchowego jest technicznie niezwykle trudna, powinny być wyłączone z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia.
(18) Aby poprawić stosowanie niniejszego rozporządzenia, zarówno podmioty gospodarcze, jak i organy publiczne powinny zapewnić odpowiednie szkolenia w zakresie obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia. Państwa członkowskie powinny powołać organy kontroli, organizować regularne kampanie informacyjne, dostosowane do specyfiki poszczególnych różnych sektorów, oraz prowadzić stały dialog z podmiotami gospodarczymi na wszystkich etapach łańcucha dostaw, w tym z podmiotami gospodarczymi działającymi w internecie.
(19) Wybór substancji stosowanych przez przestępców do nielegalnego wytwarzania materiałów wybuchowych może się szybko zmieniać. Należy zatem zapewnić możliwość obejmowania obowiązkiem zgłaszania przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu – w razie konieczności w trybie pilnym – dodatkowych substancji. Aby uwzględniać potencjalne tendencje w zakresie niezgodnego z przeznaczeniem stosowania substancji jako prekursorów materiałów wybuchowych, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do zmiany niniejszego rozporządzenia poprzez modyfikację wartości granicznych, powyżej których określone substancje, które podlegają ograniczeniom na podstawie niniejszego rozporządzenia, nie mogą być udostępniane przeciętnym użytkownikom, oraz umieszczania w wykazie dodatkowych substancji, które mają zostać objęte obowiązkiem zgłaszania podejrzanych transakcji. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa [6)]. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
(20) Aby uwzględnić substancje jeszcze niewymienione w załącznikach I lub II, ale co do których jedno z państw członkowskich znajduje uzasadnione powody, aby sądzić, że mogłyby one być stosowane do nielegalnego wytwarzania materiałów wybuchowych, należy wprowadzić klauzulę ochronną przewidującą odpowiednią procedurę unijną. Ponadto z uwagi na szczególne zagrożenia, które są przedmiotem niniejszego rozporządzenia, należy zezwolić państwom członkowskim, w pewnych okolicznościach, na przyjmowanie środków ochronnych, w tym w odniesieniu do substancji już objętych środkami na mocy niniejszego rozporządzenia. Co więcej, należy zezwolić państwom członkowskim na utrzymanie środków krajowych, o których poinformowały lub powiadomiły już one Komisję zgodnie z art. 13 rozporządzenia (UE) nr 98/2013.
(21) Ramy regulacyjne zostałyby uproszczone poprzez włączenie do niniejszego rozporządzenia odpowiednich ograniczeń z rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 związanych z bezpieczeństwem i dotyczących udostępniania azotanu amonu. W związku z tym należy odpowiednio zmienić załącznik XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006.
(22) Niniejsze rozporządzenie wymaga przetwarzania danych osobowych, a następnie ich ujawniania osobom trzecim w przypadku podejrzanych transakcji. Takie przetwarzanie i ujawnianie oznacza ingerencję w podstawowe prawo do poszanowania życia prywatnego oraz prawo do ochrony danych osobowych. Należy zatem zapewnić odpowiednią ochronę podstawowego prawa do ochrony danych osobowych osobom fizycznym, których dane osobowe są przetwarzane w ramach stosowania niniejszego rozporządzenia. Przetwarzanie danych osobowych w ramach niniej-

[6)] Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

szego rozporządzenia podlega przepisom rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 [7]. Przetwarzanie danych osobowych w związku z udzielaniem pozwoleń i zgłaszaniem podejrzanych transakcji powinno zatem odbywać się zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/679, z uwzględnieniem ogólnych zasad ochrony danych, takich jak zgodność z prawem, rzetelność i przejrzystość, ograniczenie celu, minimalizacja danych, prawidłowość, ograniczenie przechowywania, integralność i poufność oraz wymóg okazania należytego poszanowania dla praw osób, których dane dotyczą.

(23) Komisja powinna przeprowadzić ocenę niniejszego rozporządzenia na podstawie kryterium efektywności, skuteczności, przydatności, spójności i wartości dodanej UE. Taka ocena powinna zapewnić podstawę oceny skutków ewentualnych dalszych środków. Informacje powinny być zbierane regularnie w celu oceny niniejszego rozporządzenia.

(24) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie ograniczenie dostępu dla przeciętnych użytkowników do prekursorów materiałów wybuchowych, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary i skutki tego ograniczenia możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

(25) Należy uchylić rozporządzenie (UE) nr 98/2013,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1. Przedmiot Niniejsze rozporządzenie ustanawia zharmonizowane przepisy dotyczące udostępniania, wprowadzania, posiadania i stosowania substancji lub mieszanin, które mogą być niezgodnie z przeznaczeniem zastosowane do nielegalnego wytwarzania materiałów wybuchowych, w celu ograniczenia dostępności tych substancji lub mieszanin dla przeciętnych użytkowników, oraz w celu zapewnienia właściwego zgłaszania podejrzanych transakcji w ramach całego łańcucha dostaw.

Niniejsze rozporządzenie nie narusza innych bardziej rygorystycznych przepisów prawa Unii dotyczących substancji wymienionych w załącznikach I i II.

Artykuł 2. Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do substancji wymienionych w załącznikach I i II oraz do mieszanin i substancji zawierających te substancje.

2. Niniejsze rozporządzenie nie stosuje się do:

a) wyrobów zgodnie z definicją w art. 3 pkt 3 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006;

b) wyrobów pirotechnicznych zgodnie z definicją w art. 3 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/29/UE [8];

c) wyrobów pirotechnicznych przeznaczonych do użytku niekomercyjnego zgodnie z prawem krajowym przez siły zbrojne, organy ścigania lub straż pożarną;

d) wyposażenia pirotechnicznego objętego zakresem stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/90/UE [9];

e) wyrobów pirotechnicznych przeznaczonych do wykorzystania w przemyśle lotniczym i kosmicznym;

f) spłonek przeznaczonych do zabawek;

g) produktów leczniczych udostępnianych zgodnie z prawem przeciętnemu użytkownikowi na podstawie recepty lekarskiej zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym.

Artykuł 3. Definicje Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

1) „substancja” oznacza substancję zgodnie z definicją w art. 3 pkt 1 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006;

2) „mieszanina” oznacza mieszaninę zgodnie z definicją w art. 3 pkt 2 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006;

---

[7] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

[8] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/29/UE z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku wyrobów pirotechnicznych (Dz.U. L 178 z 28.6.2013, s. 27).

[9] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/90/UE z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie wyposażenia morskiego i uchylająca dyrektywę Rady 96/98/WE (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 146).

3) „wyrób” oznacza wyrób zgodnie z definicją w art. 3 pkt 3 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006;
4) „udostępnianie” oznacza dostarczanie, za opłatą lub bezpłatnie;
5) „wprowadzanie” oznacza czynność wprowadzania substancji na terytorium państwa członkowskiego, bez względu na miejsce jej przeznaczenia w obrębie Unii, z innego państwa członkowskiego lub z państwa trzeciego, w ramach dowolnej procedury celnej zdefiniowanej w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 [10)], w tym tranzyt;
6) „stosowanie” oznacza stosowanie zgodnie z definicją w art. 3 pkt 24 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006;
7) „podejrzana transakcja” oznacza transakcję dotyczącą prekursorów materiałów wybuchowych podlegających regulacji, w przypadku której, po uwzględnieniu wszystkich istotnych okoliczności, istnieją uzasadnione powody, aby podejrzewać, że dana substancja lub mieszanina jest przeznaczona do nielegalnego wytwarzania materiałów wybuchowych;
8) „przeciętny użytkownik” oznacza osobę fizyczną lub prawną działającą w celach niezwiązanych z działalnością handlową, gospodarczą lub zawodową tej osoby;
9) „użytkownik zawodowy” oznacza osobę fizyczną lub prawną lub organ publiczny lub grupę takich osób lub organów, które mają uzasadnione zapotrzebowanie na dany prekursor materiałów wybuchowych podlegający ograniczeniom do celów związanych z ich działalnością handlową, gospodarczą lub zawodową, w tym działalnością rolniczą prowadzoną w pełnym lub niepełnym wymiarze czasu i niekoniecznie w zależności od wielkości gruntów, na których ta działalność rolnicza jest prowadzona, pod warunkiem że cele te wykluczają udostępnianie tego prekursora materiałów wybuchowych podlegającego ograniczeniom innej osobie;
10) „podmiot gospodarczy” oznacza osobę fizyczną lub prawną lub organ publiczny lub grupę takich osób lub organów, które udostępniają na rynku prekursory materiałów wybuchowych podlegające regulacji zarówno poza internetem, jak i w internecie, w tym na internetowych platformach handlu elektronicznego;
11) „internetowa platforma handlu elektronicznego” oznacza dostawcę usługi pośrednictwa, która umożliwia – podmiotom gospodarczym z jednej strony oraz przeciętnym użytkownikom, użytkownikom zawodowym lub innym podmiotom gospodarczym z drugiej strony – zawieranie transakcji dotyczących prekursorów materiałów wybuchowych podlegających regulacji, w oparciu o umowy sprzedaży przez internet lub umowy o świadczenie usług przez internet, na stronie internetowej danej internetowej platformy handlu elektronicznego lub na stronie internetowej podmiotu gospodarczego, która wykorzystuje usługi informatyczne oferowane przez tę internetową platformę handlu elektronicznego;
12) „prekursor materiałów wybuchowych podlegający ograniczeniom” oznacza wymienioną w załączniku I substancję w stężeniu wyższym niż odpowiednia wartość graniczna określona w kolumnie 2 tabeli w załączniku I, w tym mieszaninę lub inną substancję, w której wymieniona w tym załączniku substancja jest obecna w stężeniu wyższym niż odpowiednia wartość graniczna;
13) „prekursor materiałów wybuchowych podlegający regulacji” oznacza substancję wymienioną w załączniku I lub II, w tym mieszaninę lub inną substancję, w której substancja wymieniona w tych załącznikach jest obecna, z wyłączeniem jednorodnych mieszanin ponad 5 składników, w których stężenie każdej z wymienionych w załączniku I lub II substancji wynosi poniżej 1 % [m/m];
14) „działalność rolnicza” oznacza produkcję, hodowlę lub uprawę produktów rolnych, w tym zbiory, dojenie, hodowlę zwierząt oraz utrzymywanie zwierząt dla celów gospodarczych, lub utrzymywanie użytków rolnych w dobrej kulturze rolnej zgodnej z ochroną środowiska zgodnie z art. 94 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 [11)].

Artykuł 4. Swobodny przepływ O ile niniejsze rozporządzenie lub inne akty prawne Unii nie stanowią inaczej, państwa członkowskie nie zakazują, nie ograniczają ani nie utrudniają udostępniania prekursora materiałów wybuchowych podlegającego regulacji z powodów związanych z zapobieganiem nielegalnemu wytwarzaniu materiałów wybuchowych.

Artykuł 5. Udostępnianie, wprowadzanie, posiadanie i stosowanie

1. Prekursory materiałów wybuchowych podlegające ograniczeniom nie są udostępniane przeciętnym użytkownikom, wprowadzane, posiadane ani stosowane przez nich.

[10)] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

[11)] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549).

2. Ograniczenie przewidziane w ust. 1 stosuje się również do mieszanin zawierających chlorany lub nadchlorany wymienione w załączniku I, jeżeli całkowite stężenie tych substancji w danej mieszaninie przekracza wartość graniczną dla którejkolwiek z substancji określoną w kolumnie 2 tabeli w załączniku I.

3. Państwo członkowskie może utrzymać lub ustanowić system pozwoleń umożliwiający udostępnianie przeciętnym użytkownikom lub wprowadzanie, posiadanie lub stosowanie przez nich niektórych prekursorów materiałów wybuchowych podlegających ograniczeniom w stężeniach nieprzekraczających odpowiednich górnych wartości granicznych określonych w kolumnie 3 tabeli w załączniku I.

W ramach takich systemów pozwoleń przeciętny użytkownik otrzymuje i na żądanie okazuje pozwolenie na nabywanie, wprowadzanie, posiadanie lub stosowanie prekursorów materiałów wybuchowych podlegających ograniczeniom. Pozwolenia takie wydaje zgodnie z art. 6 właściwy organ państwa członkowskiego, w którym dany prekursor materiałów wybuchowych podlegający ograniczeniom ma zgodnie z zamierzeniem być nabyty, wprowadzony, posiadany lub stosowany.

4. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o wszelkich środkach, jakie wprowadzają w celu wdrożenia systemu pozwoleń, o którym mowa w ust. 3. W powiadomieniu określa się prekursory materiałów wybuchowych podlegające ograniczeniom, w odniesieniu do których państwo członkowskie prowadzi system pozwoleń zgodnie z ust. 3.

5. Komisja podaje do wiadomości publicznej wykaz środków, o których państwa członkowskie powiadomiły zgodnie z ust. 4.

Artykuł 6. Pozwolenia

1. Każde państwo członkowskie, które wydaje pozwolenia przeciętnym użytkownikom mającym uzasadniony interes, aby nabyć, wprowadzać, posiadać lub stosować prekursory materiałów wybuchowych podlegające ograniczeniom, ustanawia przepisy dotyczące wydawania pozwoleń zgodnie z art. 5 ust. 3. Rozpatrując wniosek o wydanie pozwolenia, właściwy organ państwa członkowskiego uwzględnia wszystkie istotne okoliczności, a w szczególności:

a) uzasadnione zapotrzebowanie na dany prekursor materiałów wybuchowych podlegający ograniczeniom oraz zgodność zamierzonego stosowania z prawem;

b) dostępność prekursora materiałów wybuchowych podlegającego ograniczeniom o niższym stężeniu lub substancji zastępczych o podobnym działaniu;

c) informacje na temat wnioskodawcy, w tym informacje dotyczące wcześniejszych wyroków skazujących wydanych wobec niego w dowolnym miejscu w Unii;

d) zaproponowane rozwiązania w zakresie składowania w celu zapewnienia bezpiecznego składowania prekursora materiałów wybuchowych podlegającego ograniczeniom.

2. Właściwy organ odmawia wydania pozwolenia, jeżeli ma uzasadnione powody, by wątpić w to, że zamierzone stosowanie jest zgodne z prawem lub że przeciętny użytkownik zamierza stosować prekursor materiałów wybuchowych podlegający ograniczeniom do celu zgodnego z prawem.

3. Właściwy organ może zdecydować o ograniczeniu ważności pozwolenia, pozwalając na jednorazowe lub wielokrotne stosowanie. Okres ważności pozwolenia nie może przekraczać trzech lat. Do wyznaczonego momentu wygaśnięcia pozwolenia właściwy organ może zażądać, aby posiadacz pozwolenia wykazał, że warunki, na których pozwolenie zostało wydane, pozostają spełnione. W pozwoleniu wskazuje się prekursory materiałów wybuchowych podlegające ograniczeniom, których dotyczy wydane pozwolenie.

4. Właściwy organ może zażądać od wnioskodawcy uiszczenia opłaty za wniosek o udzielenie pozwolenia. Opłata ta nie może przekraczać kosztów rozpatrzenia wniosku.

5. Właściwy organ może zawiesić lub cofnąć pozwolenie, jeżeli ma uzasadnione powody, by sądzić, że warunki, na jakich pozwolenie zostało wydane, przestały być spełnione. Właściwy organ niezwłocznie informuje posiadaczy pozwolenia o zawieszeniu lub cofnięciu ich pozwoleń, o ile nie naraża to na szwank toczącego się postępowania przygotowawczego.

6. Odwołania od decyzji właściwego organu, jak również spory dotyczące spełnienia warunków pozwolenia, rozpatruje odpowiedni organ, który jest odpowiedzialny za takie odwołania i spory na mocy prawa krajowego.

7. Państwa członkowskie mogą uznawać pozwolenia wydane przez inne państwa członkowskie na podstawie niniejszego rozporządzenia.

8. Państwa członkowskie mogą korzystać ze wzoru pozwolenia określonego w załączniku III.

9. Właściwy organ uzyskuje informacje o wcześniejszych wyrokach skazujących wydanych wobec wnioskodawcy w innych państwach członkowskich, o czym mowa w ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu, za pośrednictwem systemu ustanowionego decyzją ramową Rady 2009/315/WSiSW [12)]. Organy centralne, o których mowa w art. 3 tej decyzji ramowej, udzielają odpowiedzi na wnioski o takie informacje w ciągu 10 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku.

Artykuł 7. Informacje w łańcuchu dostaw

1. Podmiot gospodarczy, który udostępnia prekursor materiałów wybuchowych podlegający ograniczeniom innemu podmiotowi gospodarczemu, informuje ten podmiot gospodarczy, że nabycie, wprowadzanie, posiadanie lub stosowanie tego prekursora materiałów wybuchowych podlegającego ograniczeniom przez przeciętnych użytkowników podlega ograniczeniu określonemu w art. 5 ust. 1 i 3.

Podmiot gospodarczy, który udostępnia prekursor materiałów wybuchowych podlegający regulacji innemu podmiotowi gospodarczemu, informuje ten podmiot gospodarczy, że nabycie, wprowadzanie, posiadanie lub stosowanie tego prekursora materiałów wybuchowych podlegającego regulacji przez przeciętnych użytkowników podlega obowiązkom w zakresie zgłaszania określonym w art. 9.

2. Podmiot gospodarczy, który udostępnia prekursory materiałów wybuchowych podlegające regulacji użytkownikowi zawodowemu lub przeciętnemu użytkownikowi zapewnia i jest w stanie wykazać krajowym organom kontroli, o których mowa w art. 11, że jego pracownicy zajmujący się sprzedażą prekursorów materiałów wybuchowych podlegających regulacji:

a) wiedzą, które z udostępnianych przez niego produktów zawierają prekursory materiałów wybuchowych podlegające regulacji;

b) zostali poinformowani o obowiązkach wynikających z art. 5–9.

3. Internetowa platforma handlu elektronicznego wprowadza środki w celu zapewnienia, aby jej użytkownicy, udostępniając za pośrednictwem jej usług prekursory materiałów wybuchowych podlegające regulacji, zostali poinformowani o ich obowiązkach wynikających z niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 8. Sprawdzenie przy sprzedaży

1. Podmiot gospodarczy, który udostępnia przeciętnemu użytkownikowi prekursor materiałów wybuchowych podlegający ograniczeniom zgodnie z art. 5 ust. 3, przy każdej transakcji sprawdza dowód tożsamości i pozwolenie tego przeciętnego użytkownika zgodnie z systemem pozwoleń ustanowionym przez państwo członkowskie, w którym prekursor materiałów wybuchowych podlegający ograniczeniom jest udostępniany i odnotowuje na tym pozwoleniu ilość prekursora materiałów wybuchowych podlegającego ograniczeniom.

2. W celu sprawdzenia, czy potencjalny nabywca jest użytkownikiem zawodowym lub innym podmiotem gospodarczym, podmiot gospodarczy, który udostępnia użytkownikowi zawodowemu lub innemu podmiotowi gospodarczemu prekursor materiałów wybuchowych podlegający ograniczeniom, przy każdej transakcji zwraca się o następujące informacje, chyba że w ciągu jednego roku poprzedzającego datę tej transakcji informacje dotyczące tego potencjalnego nabywcy zostały już sprawdzone, a dana transakcja nie różni się znacząco od poprzednich:

a) dowód tożsamości osoby fizycznej uprawnionej do reprezentowania potencjalnego nabywcy;

b) rodzaj działalności handlowej, gospodarczej lub zawodowej, wraz z nazwą przedsiębiorstwa, adresem oraz numerem identyfikacyjnym VAT lub innym stosownym numerem rejestracyjnym przedsiębiorstwa, jeżeli takowy istnieje, potencjalnego nabywcy;

c) zamierzone stosowanie prekursorów materiałów wybuchowych podlegających ograniczeniom przez potencjalnego nabywcę.

Państwa członkowskie mogą korzystać z formularza oświadczenia nabywcy określonego w załączniku IV.

3. Aby sprawdzić, jakie jest zamierzone stosowanie prekursora materiałów wybuchowych podlegającego ograniczeniom, podmiot gospodarczy ocenia, czy zamierzone stosowanie odpowiada rodzajowi działalności handlowej, gospodarczej lub zawodowej potencjalnego nabywcy. Podmiot gospodarczy może odmówić przeprowadzenia transakcji, jeżeli ma uzasadnione powody, by wątpić w to, że zamierzone stosowanie jest zgodne z prawem lub że potencjalny nabywca za-

---

[12)] Decyzja ramowa Rady 2009/315/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie organizacji wymiany informacji pochodzących z rejestru karnego pomiędzy państwami członkowskimi oraz treści tych informacji (Dz.U. L 93 z 7.4.2009, s. 23).

mierza stosować prekursor materiałów wybuchowych podlegający ograniczeniom do celu zgodnego z prawem. Podmiot gospodarczy zgłasza takie transakcje lub próby ich przeprowadzenia zgodnie z art. 9.

4. Na potrzeby sprawdzenia zgodności z niniejszym rozporządzeniem oraz zapobiegania nielegalnemu wytwarzaniu materiałów wybuchowych i jego wykrywania podmioty gospodarcze przechowują informacje, o których mowa w ust. 1 i 2 przez 18 miesięcy od dnia transakcji. W tym okresie informacje te udostępniane są na potrzeby inspekcji na żądanie krajowych organów kontroli lub organów ścigania.

5. Internetowa platforma handlu elektronicznego wprowadza środki pomagające zapewnić, aby jej użytkownicy, udostępniając za pośrednictwem jej usług prekursory materiałów wybuchowych podlegające ograniczeniom, wykonywali swoje obowiązki określone w niniejszym artykule.

Artykuł 9. Zgłaszanie podejrzanych transakcji, przypadków zaginięcia i kradzieży

1. Na potrzeby zapobiegania nielegalnemu wytwarzaniu materiałów wybuchowych i jego wykrywania podmioty gospodarcze i internetowe platformy handlu elektronicznego zgłaszają podejrzane transakcje. Podmioty gospodarcze i internetowe platformy handlu elektronicznego dokonują takich zgłoszeń po uwzględnieniu wszystkich okoliczności, a w szczególności jeżeli potencjalny nabywca zachowuje się w następujący sposób:

a) wydaje się niepewny co do zamierzonego stosowania prekursorów materiałów wybuchowych podlegających regulacji;

b) wydaje się niezaznajomiony z zamierzonym stosowaniem prekursorów materiałów wybuchowych podlegających regulacji lub nie może go w wiarygodny sposób wyjaśnić;

c) zamierza nabyć prekursory materiałów wybuchowych podlegające regulacji w ilościach, kombinacjach lub stężeniach nietypowych dla stosowania zgodnego z prawem;

d) nie chce przedłożyć dowodu tożsamości, podać miejsca zamieszkania lub potwierdzić, w stosownych przypadkach, statusu użytkownika zawodowego lub podmiotu gospodarczego; lub

e) nalega na skorzystanie z nietypowych metod płatności, w tym płatności dużą ilością gotówki.

2. Podmioty gospodarcze i internetowe platformy handlu elektronicznego ustanawiają odpowiednie, rozsądne i proporcjonalne procedury służące wykrywaniu podejrzanych transakcji, dostosowane do szczególnego otoczenia, w którym udostępniane są prekursory materiałów wybuchowych podlegające regulacji.

3. Każde państwo członkowskie ustanawia jeden krajowy punkt kontaktowy lub większą ich liczbę, wyraźnie podając ich numery telefonu, adresy poczty elektronicznej, formularze internetowe lub inne skuteczne środki zgłaszania podejrzanych transakcji oraz znaczących przypadków zniknięcia lub kradzieży. Krajowe punkty kontaktowe muszą być dostępne całodobowo przez siedem dni w tygodniu.

4. Podmioty gospodarcze i internetowe platformy handlu elektronicznego mogą odmówić przeprowadzenia podejrzanej transakcji. Podmioty gospodarcze i internetowe platformy handlu elektronicznego zgłaszają podejrzaną transakcję lub próbę przeprowadzenia podejrzanej transakcji w ciągu 24 godzin od uznania jej za podejrzaną. Przy zgłaszaniu takich transakcji powinny one, w miarę możliwości, podać tożsamość nabywcy i wszystkie informacje szczegółowe, które doprowadziły do uznania przez nie danej transakcji za podejrzaną, krajowemu punktowi kontaktowemu państwa członkowskiego, w którym miała miejsce dana podejrzana transakcja lub próba transakcji.

5. Podmioty gospodarcze i użytkownicy zawodowi zgłaszają znaczące przypadki zaginięcia i kradzieży prekursorów materiałów wybuchowych podlegających regulacji krajowemu punktowi kontaktowemu państwa członkowskiego, w którym taki przypadek zaginięcia lub kradzieży miał miejsce, w ciągu 24 godzin od jego wykrycia. Przy podejmowaniu decyzji o tym, czy przypadek zaginięcia lub kradzieży jest znaczący, biorą oni pod uwagę fakt, czy dana ilość jest nietypowa przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności sprawy.

6. Przeciętni użytkownicy, którzy nabyli prekursory materiałów wybuchowych podlegające ograniczeniom zgodnie z art. 5 ust. 3, zgłaszają znaczące przypadki zaginięcia i kradzieży prekursorów materiałów wybuchowych podlegających ograniczeniom krajowemu punktowi kontaktowemu państwa członkowskiego, w którym taki przypadek zaginięcia lub kradzieży miał miejsce, w ciągu 24 godzin od jego wykrycia.

Artykuł 10. Szkolenia i kampanie informacyjne

1. Państwa członkowskie zapewniają szkolenia dla organów ścigania, służb interwencyjnych i organów celnych w zakresie rozpoznawania prekursorów materiałów wybuchowych podlegających regulacji w trakcie pełnienia przez nich obowiązków oraz w zakresie reagowania w odpowiednim czasie i we właściwy sposób na podejrzaną działalność, a także zapewniają odpowiednie zasoby na takie szkolenia. Państwa członkowskie mogą zwrócić się do Agencji Unii Europejskiej

ds. Szkolenia w Dziedzinie Ścigania (CEPOL), ustanowionej rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2219 [13)], o dodatkowe specjalne szkolenia.

2. Państwa członkowskie organizują, co najmniej raz w roku, kampanie informacyjne, dostosowane do specyfiki poszczególnych różnych sektorów stosujących prekursory materiałów wybuchowych podlegające regulacji.

3. Aby ułatwić współpracę i zapewnić skuteczne wdrożenie niniejszego rozporządzenia przez wszystkie zainteresowane strony, państwa członkowskie organizują regularne wymiany między organami ścigania, krajowymi organami nadzorczymi, podmiotami gospodarczymi oraz internetowymi platformami handlu elektronicznego, a także przedstawicielami sektorów stosujących prekursory materiałów wybuchowych podlegające regulacji. Podmioty gospodarcze są odpowiedzialne za informowanie swoich pracowników o sposobie udostępniania prekursorów materiałów wybuchowych na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz za podnoszenie wiedzy pracowników w tym zakresie.

Artykuł 11. Krajowe organy kontroli

1. Każde państwo członkowskie zapewnia ustanowienie właściwych organy do celów przeprowadzania inspekcji i kontroli prawidłowego stosowania art. 5–9 (zwane dalej „krajowymi organami kontroli").

2. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby krajowe organy kontroli dysponowały zasobami i uprawnieniami dochodzeniowo-śledczymi niezbędnymi do zapewnienia prawidłowego wykonywania ich zadań na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 12. Wytyczne

1. Komisja zapewnia regularnie aktualizowane wytyczne, aby wspierać podmioty w łańcuchu dostaw substancji chemicznych oraz właściwe organy, a także aby ułatwiać współpracę między właściwymi organami a podmiotami gospodarczymi. Komisja konsultuje się ze Stałym Komitetem ds. Prekursorów Materiałów Wybuchowych w sprawie projektu wytycznych lub ich aktualizacji. Wytyczne te zawierają w szczególności:

a) informacje o sposobie przeprowadzania inspekcji;

b) informacje o tym, jak stosować ograniczenia i kontrole przewidziane w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do prekursorów materiałów wybuchowych podlegających regulacji zamawianych na odległość przez przeciętnych użytkowników lub użytkowników zawodowych;

c) informacje o ewentualnych środkach, które internetowe platformy handlu elektronicznego powinny wprowadzić w celu zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem;

d) informacje o tym, jak prowadzić wymianę stosownych informacji między właściwymi organami a krajowymi punktami kontaktowymi oraz między państwami członkowskimi;

e) informacje o tym, jak rozpoznawać i zgłaszać podejrzane transakcje;

f) informacje o rozwiązaniach w zakresie składowania zapewniających bezpieczne składowanie prekursora materiałów wybuchowych podlegającego regulacji;

g) inne informacje, które mogą zostać uznane za użyteczne.

2. Właściwe organy zapewniają, aby wytyczne przewidziane w ust. 1 były regularnie rozpowszechniane w sposób uznany za odpowiedni przez właściwe organy, zgodnie z celami wytycznych.

3. Komisja zapewnia, aby wytyczne, o których mowa w ust. 1, były dostępne we wszystkich językach urzędowych Unii.

Artykuł 13. Sankcje Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszenia niniejszego rozporządzenia oraz podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonywania. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Artykuł 14. Klauzula ochronna

1. W przypadku gdy dane państwo członkowskie ma uzasadnione powody, by sądzić, że konkretna substancja niewymieniona w załączniku I lub II mogłaby być stosowana do nielegalnego wytwarzania materiałów wybuchowych, może ono ograniczyć udostępnianie, wprowadzanie, posiadanie i stosowanie tej substancji – lub dowolnej mieszaniny lub

---

[13)] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2219 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Szkolenia w Dziedzinie Ścigania (CEPOL) oraz zastępujące i uchylające decyzję Rady 2005/681/WSiSW (Dz.U. L 319 z 4.12.2015, s. 1).

substancji ją zawierającej – lub zakazać takiego udostępniania, wprowadzania, posiadania i stosowania, lub ustanowić w przypadku tej substancji obowiązki w zakresie zgłaszania zgodnie z art. 9.

2. W przypadku gdy dane państwo członkowskie ma uzasadnione powody, by sądzić, że konkretna wymieniona w załączniku I substancja w stężeniu równym wartościom granicznym określonym kolumnie 2 lub 3 tabeli w załączniku I lub niższym od tych wartości granicznych, mogłaby być stosowana do nielegalnego wytwarzania materiałów wybuchowych, może ono jeszcze bardziej ograniczyć udostępnianie, wprowadzanie, posiadanie i stosowanie tej substancji lub zakazać takiego udostępniania, wprowadzania, posiadania i stosowania poprzez określenie niższej wartości granicznej.

3. W przypadku gdy dane państwo członkowskie ma uzasadnione powody, by określić wartość graniczną, powyżej której substancja wymieniona w załączniku II ma podlegać ograniczeniom mającym już zastosowanie do prekursorów materiałów wybuchowych podlegających ograniczeniom, może ono ograniczyć udostępnianie, wprowadzanie, posiadanie i stosowanie tej substancji lub zakazać takiego udostępniania, wprowadzania, posiadania i stosowania poprzez określenie takiej wartości granicznej.

4. Państwo członkowskie wprowadzające ograniczenia lub zakazy w odniesieniu do substancji zgodnie z ust. 1, 2 lub 3 niezwłocznie informuje o takich ograniczeniach lub zakazach Komisję i pozostałe państwa członkowskie oraz uzasadnia swoją decyzję.

5. Państwo członkowskie wprowadzające ograniczenia lub zakazy w odniesieniu do substancji zgodnie z ust. 1, 2 lub 3 upowszechnia wiedzę o takich ograniczeniach lub zakazach wśród podmiotów gospodarczych oraz internetowych platform handlu elektronicznego na swoim terytorium.

6. Po otrzymaniu informacji, o których mowa w ust. 4, Komisja niezwłocznie analizuje, czy należy przygotować zmiany załączników zgodnie z art. 15 ust. 1 lub przygotować wniosek ustawodawczy mający na celu zmianę załączników. W stosownych przypadkach, zainteresowane państwo członkowskie zmienia lub uchyla swoje środki krajowe, aby uwzględnić wszelkie takie zmiany tych załączników.

7. Bez uszczerbku dla ust. 6 Komisja może, po konsultacji z zainteresowanym państwem członkowskim oraz – w stosownych przypadkach – z osobami trzecimi, podjąć decyzję, że środek wprowadzony przez to państwo członkowskie nie jest uzasadniony i zobowiązać to państwo członkowskie do uchylenia lub zmiany środka tymczasowego. Komisja podejmuje takie decyzje w terminie 60 dni od otrzymania informacji, o której mowa w ust. 4. Zainteresowane państwo członkowskie upowszechnia wiedzę o takich decyzjach wśród podmiotów gospodarczych oraz internetowych platform handlu elektronicznego na swoim terytorium.

8. Niniejszy artykuł nie ma wpływu na środki, o których państwa członkowskie poinformowały lub powiadomiły Komisję przed dniem 1 lutego 2021 r. na podstawie art. 13 rozporządzenia (UE) nr 98/2013.

Artykuł 15. Zmiany załączników

1. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 16 akty delegowane zmieniające niniejsze rozporządzenie poprzez:

a) zmodyfikowanie wartości granicznych w załączniku I w zakresie, w jakim jest to konieczne w celu uwzględnienia tendencji w zakresie niezgodnego z przeznaczeniem stosowania substancji jako prekursorów materiałów wybuchowych, lub na podstawie badań i testów;

b) dodanie substancji do załącznika II, w przypadku gdy jest to konieczne w celu uwzględnienia tendencji w zakresie niezgodnego z przeznaczeniem stosowania substancji jako prekursorów materiałów wybuchowych.

Komisja w ramach przygotowywania tych aktów delegowanych przeprowadza konsultacje z odpowiednimi zainteresowanymi stronami, w szczególności z sektorem chemicznym i detalicznym.

W przypadku nagłej zmiany w zakresie oceny ryzyka związanego z niezgodnym z przeznaczeniem stosowaniem substancji do nielegalnego wytwarzania materiałów wybuchowych oraz jeżeli wymaga tego szczególnie pilna potrzeba, do aktów delegowanych przyjętych na podstawie niniejszego artykułu ma zastosowanie procedura, o której mowa w art. 17.

2. Komisja przyjmuje osobny akt delegowany w odniesieniu do każdej modyfikacji wartości granicznych w załączniku I i każdej nowej substancji dodawanej do załącznika II. Każdy akt delegowany musi się opierać na analizie wykazującej, że dana zmiana najprawdopodobniej nie prowadzi do nieproporcjonalnych obciążeń dla podmiotów gospodarczych lub konsumentów, przy należytym uwzględnieniu realizowanych celów.

Artykuł 16. Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 15, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 31 lipca 2019 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 15, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami ustanowionymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 15 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 17. Tryb pilny

1. Akty delegowane przyjęte w trybie niniejszego artykułu wchodzą w życie niezwłocznie i mają zastosowanie, dopóki nie zostanie wyrażony sprzeciw zgodnie z ust. 2. Przekazując akt delegowany Parlamentowi Europejskiemu i Radzie podaje się powody zastosowania trybu pilnego.

2. Parlament Europejski lub Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 16 ust. 6. W takim przypadku Komisja uchyla akt natychmiast po powiadomieniu jej przez Parlament Europejski lub Radę o decyzji o sprzeciwie.

Artykuł 18. Zmiana rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 W załączniku XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, we wpisie 58. (Azotan amonu (AA)) uchyla się pkt 2 i 3 w kolumnie 2.

Artykuł 19. Sprawozdawczość

1. Państwa członkowskie udzielają Komisji do dnia 2 lutego 2022 r., a następnie co roku, informacji o:
   a) odpowiednio, liczbie zgłoszonych podejrzanych transakcji i znaczących przypadków zaginięcia i kradzieży;
   b) liczbie wniosków o wydanie pozwolenia otrzymanych w ramach systemu pozwoleń, który państwa członkowskie utrzymały lub ustanowiły zgodnie z art. 5 ust. 3, a także liczbie wydanych pozwoleń oraz najczęstszych powodach odmowy wydania pozwoleń;
   c) kampaniach informacyjnych, o których mowa w art. 10 ust. 2;
   d) przeprowadzonych inspekcjach, o których mowa w art. 11, w tym liczbie inspekcji i objętych nimi podmiotów gospodarczych.

2. Przekazując Komisji informacje, o których mowa w ust. 1 lit. a), c) i d), państwa członkowskie dokonują rozróżnienia co do tego, które zgłoszenia, kampanie i inspekcje odnoszą się do działalności w internecie, a które do działalności poza nim.

Artykuł 20. Programy monitorowania

1. Do dnia 1 sierpnia 2020 r. Komisja ustala szczegółowy program monitorowania produktów, rezultatów i skutków niniejszego rozporządzenia.

2. W programie monitorowania określa się sposoby zbierania danych i innych niezbędnych dowodów oraz częstotliwość, z jaką mają być one zbierane. Wskazane są w nim również działania, które Komisja i państwa członkowskie powinny podjąć w celu zbierania i analizowania tych danych oraz innych dowodów.

3. Państwa członkowskie przekazują Komisji dane i inne dowody niezbędne do monitorowania.

Artykuł 21. Ocena

1. Do dnia 2 lutego 2026 r. Komisja dokonuje oceny niniejszego rozporządzenia i przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie z najważniejszych ustaleń. Ocenę przeprowadza się zgodnie z wytycznymi Komisji dotyczącymi lepszego stanowienia prawa.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji informacje niezbędne do przygotowania tego sprawozdania.

Artykuł 22. Uchylenie

1. Rozporządzenie (UE) nr 98/2013 traci moc ze skutkiem od dnia 1 lutego 2021 r.

2. Odesłania do uchylonego rozporządzenia (UE) nr 98/2013 traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 23. Wejście w życie i stosowanie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lutego 2021 r.

3. Niezależnie od ust. 2 pozwolenia ważnie wydane na podstawie rozporządzenia (UE) nr 98/2013 pozostają ważne do upływu terminu ważności pierwotnie wskazanego w tych pozwoleniach albo do dnia 2 lutego 2022 r., w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.

4. Od dnia 1 lutego 2021 r. wnioski o odnowienie pozwoleń, o których mowa w ust. 3, muszą być składane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

5. Niezależnie od art. 5 ust. 1 posiadanie, wprowadzanie i stosowanie przez przeciętnych użytkowników prekursorów materiałów wybuchowych podlegających ograniczeniom nabytych zgodnie z prawem przed dniem 1 lutego 2021 r. jest dozwolone do dnia 2 lutego 2022 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 czerwca 2019 r.

Podpis

W imieniu Parlamentu Europejskiego

A. TAJANI

Przewodniczący

W imieniu Rady

G. CIAMBA

Przewodniczący

Załącznik I. PREKURSORY MATERIAŁÓW WYBUCHOWYCH PODLEGAJĄCE OGRANICZENIOM Wykaz substancji, które nie są udostępniane przeciętnym użytkownikom, wprowadzane, posiadane lub stosowane przez nich, zarówno w postaci własnej, jak i w mieszaninach lub substancjach zawierających te substancje, chyba że stężenie jest równe wartościom granicznym określonym w kolumnie 2 lub od nich niższe, oraz w przypadku których podejrzane transakcje oraz znaczące przypadki zaginięcia i kradzieży mają być zgłaszane w ciągu 24 godzin:

1. Nazwa substancji i numer w rejestrze CAS (CAS RN)	2. Wartość graniczna	3. Górna wartość graniczna do celów wydawania pozwoleń na podstawie art. 5 ust. 3	4. Kod w Nomenklaturze scalonej (CN) odrębnego związku chemicznego odpowiadającego wymogom uwagi 1 odpowiednio do działu 28 lub 29 Nomenklatury scalonej ([1])	5. Kod w Nomenklaturze scalonej (CN) mieszaniny bez składników (np. rtęć, metale szlachetne, metale ziem rzadkich lub substancje radioaktywne), które przesądziłyby o klasyfikacji według innego kodu CN ([1])
Kwas azotowy (CAS RN 7697-37-2)	3 % [m/m]	10 % [m/m]	ex 2808 00 00	ex 3824 99 96
Nadtlenek wodoru (CAS RN 7722-84-1)	12 % [m/m]	35 % [m/m]	2847 00 00	ex 3824 99 96
Kwas siarkowy (CAS RN 7664-93-9)	15 % [m/m]	40 % [m/m]	ex 2807 00 00	ex 3824 99 96
Nitrometan (CAS RN 75-52-5)	16 % [m/m]	100 % [m/m]	ex 2904 20 00	ex 3824 99 92
Azotan amonu (CAS RN 6484-52-2)	16 % [m/m] azotu pochodzącego z azotanu amonu ([4])	Nie zezwala się na wydawanie pozwoleń	3102 30 10 (w roztworze wodnym) 3102 30 90 (pozostałe)	ex 3824 99 96
Chloran potasu (CAS RN 3811-04-9)	40 % [m/m]	Nie zezwala się na wydawanie pozwoleń	ex 2829 19 00	ex 3824 99 96
Nadchloran potasu (CAS RN 7778-74-7)	40 % [m/m]	Nie zezwala się na wydawanie pozwoleń	ex 2829 90 10	ex 3824 99 96
Chloran sodu (CAS RN 7775-09-9)	40 % [m/m]	Nie zezwala się na wydawanie pozwoleń	2829 11 00	ex 3824 99 96
Nadchloran sodu (CAS RN 7601-89-0)	40 % [m/m]	Nie zezwala się na wydawanie pozwoleń	ex 2829 90 10	ex 3824 99 96

(1) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1925 ([2]). Aktualne kody CN należy sprawdzać w późniejszych zmianach do załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 ([3]).

(2) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1925 z dnia 12 października 2017 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 282 z 31.10.2017, s. 1).

(3) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

(4) 16 % [m/m] azotu w stosunku do azotanu amonu odpowiada 45,7 % azotanu amonu, po usunięciu zanieczyszczeń.

Załącznik II. PREKURSORY MATERIAŁÓW WYBUCHOWYCH PODLEGAJĄCE OBOWIĄZKOWI ZGŁOSZENIA Wykaz substancji, w postaci własnej lub w mieszaninach lub substancjach, w przypadku których podejrzane transakcje oraz znaczące przypadki zaginięcia i kradzieży mają być zgłaszane w ciągu 24 godzin:

1. Nazwa substancji i numer w rejestrze CAS (CAS RN)	2. Kod w Nomenklaturze scalonej (CN) ([1])	3. Kod w Nomenklaturze scalonej (CN) mieszaniny bez składników (np. rtęć, metale szlachetne, metale ziem rzadkich lub substancje radioaktywne), które przesądziłyby o klasyfikacji według innego kodu CN ([1])
Heksamina (CAS RN 100-97-0)	ex 2933 69 40	ex 3824 99 93
Aceton (CAS RN 67-64-1)	2914 11 00	ex 3824 99 92
Azotan potasu (CAS RN 7757-79-1)	2834 21 00	ex 3824 99 96

Azotan sodu (CAS RN 7631-99-4)	3102 50 00	ex 3824 99 96
Azotan wapnia (CAS RN 10124-37-5)	ex 2834 29 80	ex 3824 99 96
Azotan amonowo-wapniowy (CAS RN 15245-12-2)	ex 3102 60 00	ex 3824 99 96
Magnez, sproszkowany (CAS RN 7439-95-4) (2) (3)	ex 8104 30 00	
Azotan magnezu, sześciowodny (CAS RN 13446-18-9)	ex 2834 29 80	ex 3824 99 96
Glin, sproszkowany (CAS RN 7429-90-5) (2) (3)	7603 10 00 ex 7603 20 00	

(1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/1925. Aktualne kody CN należy sprawdzać w późniejszych zmianach do załącznika I do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87.

(2) O rozmiarach cząsteczek mniejszych niż 200 μm.

(3) Jako substancja lub w mieszaninach zawierających 70 % [m/m] lub więcej glinu lub magnezu.

Załącznik III. WZÓR POZWOLENIA [14)]

Wzór pozwolenia dla przeciętnego użytkownika na nabywanie, wprowadzanie, posiadanie i stosowanie prekursorów materiałów wybuchowych podlegających ograniczeniom, o którym mowa w art. 6 ust. 8.

[14)] Załącznik III w brzmieniu sprostowania z dnia 6.09.2019 r. (Dz.Urz.UE.L z 2019 r. Nr 231, poz. 30), które wchodzi w życie 6.09.2019 r.

1. Przeciętny użytkownik (imię i nazwisko lub nazwa oraz adres) Imię i nazwisko lub nazwa: Numer dokumentu tożsamości: Adres: Państwo: Nr tel.: E-mail:
2. Numer pozwolenia:
3. Pozwolenie na jednorazowe stosowanie lub wielokrotne stosowanie (proszę zaznaczyć) ☐ jednorazowe nabycie, wprowadzenie, posiadanie i stosowanie prekursora materiałów wybuchowych podlegającego ograniczeniom nazwa prekursora(-ów) materiałów wybuchowych podlegającego(-ych) ograniczeniom: maksymalna ilość: maksymalne stężenie: stosowanie, którego dotyczy pozwolenie: ☐ wielokrotne nabywanie, wprowadzanie, posiadanie i stosowanie prekursora materiałów wybuchowych podlegającego ograniczeniom nazwa prekursora(-ów) materiałów wybuchowych podlegającego(-ych) ograniczeniom: maksymalna ilość w posiadaniu w dowolnym czasie: maksymalne stężenie: stosowanie, którego dotyczy pozwolenie:
4. Adres składowania prekursora(-ów) materiałów wybuchowych podlegającego(-ych) ograniczeniom, jeżeli jest inny niż podany w polu 1 i jeżeli jest to wymagane w prawie krajowym:
5. wymagane w prawie krajowym:
6. Proszę wskazać, czy prekursor(-y) materiałów wybuchowych podlegający(-e) ograniczeniom jest/są przeznaczony(-e) do wprowadzenia lub stosowania w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie wydające niniejsze pozwolenie lub poza Europejskim Obszarem Gospodarczym: ☐ tak ☐ nie Adres: Termin wprowadzenia lub stosowania prekursora(-ów) materiałów wybuchowych podlegającego(-ych) ograniczeniom:"

Załącznik IV. OŚWIADCZENIE NABYWCY

OŚWIADCZENIE NABYWCY

dotyczące szczegółowego stosowania prekursora materiałów wybuchowych podlegającego ograniczeniom, o którym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1148 ([1])

(proszę wypełnić drukowanymi literami) ([*])

Niżej podpisany

Imię i nazwisko (nabywca): .....

Dowód tożsamości (numer, organ wydający): .....

Upoważniony przedstawiciel:

Przedsiębiorstwo (główne): .....

Numer identyfikacyjny VAT lub inny numer rejestracyjny przedsiębiorstwa ([**])/Adres: .....

Rodzaj działalności handlowej/gospodarczej/zawodowej:.....

Nazwa handlowa produktu	Prekursor materiałów wybuchowych podlegający ograniczeniom	Numer CAS	Ilość (kg/l)	Stężenie	Zamierzone stosowanie

Niniejszym oświadczam, że produkt handlowy oraz zawarta w nim substancja lub mieszanina będą stosowane wyłącznie we wskazanym celu, który jest zgodny z prawem oraz zostaną sprzedane lub dostarczone innemu nabywcy wyłącznie, jeśli złoży on podobne oświadczenie co do zamierzonego stosowania, przy poszanowaniu ograniczeń ustanowionych w rozporządzeniu (UE) 2019/1148 w odniesieniu do udostępniania przeciętnym użytkownikom.

Podpis: .....

Imię i nazwisko: .....

Stanowisko: .....

Data: .....

(1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1148 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie wprowadzania do obrotu i stosowania prekursorów materiałów wybuchowych, zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 i uchylające rozporządzenie (UE) nr 98/2013 (Dz.U. L 186 z 11.7.2019, s. 1).

(*) W tabeli substancji można dodać niezbędne wiersze.

(**) Ważność numeru identyfikacyjnego VAT podmiotu gospodarczego można sprawdzić za pomocą portalu Komisji VIES. W zależności od krajowych przepisów w dziedzinie ochrony danych niektóre państwa członkowskie udostępniają również nazwę i adres powiązane z podanym numerem identyfikacyjnym VAT, w brzmieniu zawartym w krajowych bazach danych.